

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou F. P., s.r.o., so sídlom v B., IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. B. F., PhD., advokát a konateľ, proti povinnej **T. J.**, bývajúcej v D., **o vymoženie 416,25 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín, pod sp.zn. 5 Er 564/2008, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. augusta 2012 sp.zn. 1CoE 108/2012 v spojení s opravným uznesením z 3. decembra 2012 sp.zn. 1 CoE 108/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Dolný Kubín uznesením z 21. júna 2012, č.k. 5 Er 564/2008-16 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil (§ 57 ods. 1 písm.g/ a § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Zároveň rozhodol, že o trovách exekúcie bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia.

Krajský súd v Žiline uznesením z 28. augusta 2012 sp.zn. 1 CoE 108/2012 návrh oprávnenej na prerušenie konania, doručený Okresnému súde Dolný Kubín 10. augusta 2012, zamietol a uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. č.k. 5 Er 564/2008 z 21. júna 2012 potvrdil. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekučné konanie nemožno prerušiť s výnimkou, ak osobitný zákon neustanovuje inak, pričom takýmto zákonom je napríklad zákon č. 328/1991 Zb., zákon č. 97/1963 Zb., ktorých použitie však v danom prípade neprichádza do úvahy. Dospel k záveru, že v predmetnom

exekučnom konaní neexistuje dôvod na jeho prerušenie v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a návrh oprávnenej zamietol. V potvrdzujúcom výroku svojho rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie a rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Aj podľa jeho názoru rozhodcovská doložka, obsiahnutá v bode 17. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, z hľadiska svojej formulácie napĺňa všetky kritériá neprijateľnej zmluvnej podmienky. Konštatoval, že okresný súd postupoval správne, keď vykonal prieskum právomoci rozhodcovského súdu, ktorá bola v danom prípade založená rozhodcovskými doložkami uvedenými v bode 17. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere.

Proti uzneseniu krajského súdu v časti zamietnutia návrhu na prerušenia konania podala oprávnená odvolanie a žiadala rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že jej postupom krajského súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p., keď súd nerešpektoval jej právo na to, aby jej právna vec bola vnútroštátnym súdom rozhodovaná na základe správneho a adekvátneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v konaní o prejudiciálnej otázke. Namietala tiež nesprávne právne posúdenie veci súdom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ktoré podľa nej spočíva v tom, že súd nesprávne interpretoval a aplikoval ustanovenie § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., Zmluvy o fungovaní Európskej únie v spojení s ustanovením § 36 ods. 5 Exekučného poriadku. Napokon oprávnená vytýkala nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal účastník konania - subjekt oprávnený podať odvolanie, predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o podanom odvolaní konať (§ 103 O.s.p.) a zistil, že tieto podmienky nie sú splnené, preto napadnuté uznesenie nemožno vecne preskúmať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré

musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava, prvá časť). Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio, preto ak súd po ich preskúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi takéto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom, že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam

krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokolvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. augusta 2012 sp.zn. 1 CoE 108/2012, ktoré trpí takouto vadou, zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., pretože konanie bolo zastavené a nebol dôvod na použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. septembra 2013

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová